

16. navadna nedelja – leto B

Apostoli pri Jezusu

Apostoli so se zbrali pri Jezusu in mu poročali o vsem, kar so storili in učili. Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!« Mnogo ljudi je namreč prihajalo in odhajalo, tako da še jesti niso utegnili. In odrinili so s čolnom sami zase v samotni kraj. Mnogi pa so jih videli, da odhajajo, in so jih prepoznali. Iz vseh mest so skupaj peš hiteli tja in prišli pred njimi. Ko se je Jezus izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel učiti mnogo stvari.

Mr 6,30-34

Učil jih je veliko stvari ...

Današnji evangelij v meni pusti prijeten občutek ob čudovitem Jezusovem liku dobrega Očeta in dobrega pastirja. Kot dobri oče pričaka svoje učence, ki mu z veseljem pripovedujejo, kaj vse se je dogajalo na njihovem prvem misijonarskem potovanju. Spomnimo se, da jih je pred tem poslal po dva in dva oznanjat božje kraljestvo. Da bi se v navdušenju ne izčrpali, jih sočutno pošlje k počitku. Pravi jim: Pojdite sami zase na samotni kraj in se malo odpočijte! To povabilo sem vedno razumel kot misel, da bodo skupaj odšli v samoto. Res gre Jezus z njimi, a povabilo k počitku je bilo izrečeno le apostolom. Zato Jezus še toliko bolj mirno sprejme ponoven naval množice. Še preden so prišli na drugo stran, se je tam že zbrala velika množica. Učenci so verjetno vseeno odšli na samoto, Jezus pa se ustavi ob množici in jih začne učiti veliko stvari.

Tu me je v ušesa zbudila trditev, da jih uči veliko stvari. Kaj bi bilo sedaj to: Veliko stvari. Ob tem mi prihaja na misel letošnji oratorij. Letošnji lik je tako preprost, da nas je v nekaterih pogledih lahko spravil kar v zadrego. Ob njem smo se lahko vprašali: Kaj pa je tu posebnega, svetniškega, velikega? Marija Dominika Mazarello je preprosto kmečko dekle, ki je ob sebi zbrala dekleta in jih učila preprostega življenja in dela. Ob njej nismo spoznali nobenega čudeža, vse skupaj bi pa lahko imenovali šola življenja. Mar ne želi evangelij biti prav to? Čisto preproste vsakdanje stvari živeti vsak dan in scela. Zanimivo se mi je zdelo, kako so otroci te vsebine preprostega življenja vzeli za svoje in za res. Naj se ponovno ustavim ob preprostih geslih dneva in skupaj pogledjmo ali ni mogoče nekaj takšnega, kar je Jezus učil množico, ki se mu je zasmilila.

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo.

Iščite božje kraljestvo in vse drugo vam bo navrženo! Jezus je množico vabil, naj se obrača k dobremu Očetu, naj mu v zaupanju izroča svoje skrbi.

Lenoba je vseh grdob grdoba.

Jezus ljudi spominja, da so sol zemlje in luč sveta. Naroča jim: Bodite popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče. V teh visokih zahtevah je jasno, da ni prostora za lenobo in povprečnost. Napor je nujen, če hočemo doseči svetost. Zato pravi: Kdor hoče biti moj učenec, naj vsak dan vzame svoj križ in hodi za menoj!

Grem jaz!

Ne ukvarjajte se z napakami drugih. Vi ste poklicani, da mi sledite! Kaj gledaš iver v očesu svojega brata, bruna pri sebi pa ne vidiš. Najprej vzemi bruno iz svojega očesa!

Ne vrzi puške v koruzo.

Kdor prime za plug in gleda nazaj, ni mene vreden, pravi Jezus. Ne boj se mala čreda! Z vami bom do konca sveta, torej sta obup in strah nepotrebna. Potrebo je vztrajati!

Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.

Če Bog oblači lilije tako čudovito, zakaj ne morete verjeti, da skrbi tudi za vas. In če on skrbi za vas, ste dolžni tudi vi živeti za brate.

Grem, kamor me kličeš.

Hodi za menoj, vabi vsakega v množici. On vabi tudi tebe, da greš za njim, kamor te kliče!

Dragi bratje in sestre, mar niso to preproste resnice, na katere najprej mi sami tako radi pozabimo oz. jih v življenju zanemarjamo. Vzemimo jih bolj za svoje, dajmo jim ceno, ki jim gre. Svet je lačen teh preprostih evangeljskih resnic in misli. Življenje pa je brez njih prazno.

Tudi mi smo kot Jezus povabljeni, da svetu z zgledom in besedo oznanjamo to preprosto besedo. Naša vera ni v prvi vrsti zapletena teološka misel ali nedeljska dolžnost, ampak polnost vsakdanjega življenja. Jezus je prišel, da bi nas naučil živeti, da bi znali živeti polno, veselo in svobodno. To ni zapletena teorija ali povabilo k elitizmu. To je povabilo, da preproste resnice zaživimo in jih prinašamo drugim.

Na teh resnicah je mogoče razviti v nas samih čudovit lik očeta in pastirja. Vzemimo Evangelij za res!